

عنوان مقاله:

اثر سیستم های خاک ورزی، الگوی کاشت و جایگذاری کود گوگردی نیتروژن دار بر عملکرد جو در زمین های شور تحت شرایط هیرم کاری و خشکه کاری

محل انتشار:

سومین همایش ملی پژوهش های محیط زیست و کشاورزی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

تهمینه بهوندی - دانشجوی کارشناسی ارشد مکانیزاسیون کشاورزی

محمد امین آسودار - هیئت علمی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

محمود قاسمی نژاد رائینی - هیئت علمی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

محمدعلی هرمزی - کارشناس ارشد دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

خلاصه مقاله:

گرایش منابع آب و خاک کشور به شوری علاوه بر کاهش عملکرد محصولات کشاورزی، باعث تشدید بیابان زایی در عرصه های منابع طبیعی گردیده و در نتیجه روز به روز از وسعت اراضی مستعد کاسته و به وسعت بیابان ها افزوده می شود بنابراین شناخت و کنترل شوری امری اجتناب ناپذیر است و این شناخت و کنترل نیاز به سرمایه و زمان دارد. در این راستا یکی از فناوری های مهم و کارآمد، بهره گیری و اجرای طرحی در سال 1394-1393 در دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان در شمال شهرستان اهواز در قالب 3 تکرار به صورت کرت های دوبار خرد شده به صورت فاکتوریل در قالب بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار با دو سطح خاک آب (هیرم کاری و خشکه کاری)، دو سطح خاک ورزی (خاک ورزی مرسوم و کم خاک ورزی)، دو نوع کود نیتروژن (کود اوره معمولی و کود اوره با پوشش گوگردی)، دو سطح الگوی کاشت (کشت در جوی و کشت مسطح) و سطح مزرعه که با 60 % بقایای گندم پوشیده است، محتوی رطوبت خاک بعد از کاشت، روش هیرم کاری ($p \leq 0/01$) با رطوبت 16/22 درصد بیشترین میزان رطوبت را داشته است، تیمار کم خاک ورزی با میانگین رطوبت 15/25 درصد بیشترین میزان رطوبت را نسبت به خاک ورزی مرسوم دارا بوده است. تیمار کشت به صورت هیرم کاری با میانگین 4023/30 کیلوگرم در هکتار نسبت به روش خشکه کاری و روش کشت در جوی با میانگین 3720/47 کیلو گرم در هکتار دارای بیشترین میزان عملکرد را داشته اند.

کلمات کلیدی:

خاک شور، کم خاک ورزی، هیرم کاری، کشت در جوی، کود اوره با پوشش گوگردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/429166>

